

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.957 van 26 juni 2012
in de zaak A. 200.158/XII-6587**

In zake: Francky ALGOEDT
die woonplaats kiest bij
het Vrij Syndicaat Openbaar Ambt – Groep Onderwijs
gevestigd te 1000 Brussel
Boudewijnlaan 20/21

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Advies en Ondersteuning On-
derwijspersoneel
gevestigd te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15 kamer 1 C 24

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 mei 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 15 maart 2011 waarbij de kamer van beroep voor het gesubsidieerd officieel onderwijs het beroep van Franky Algoedt tegen de beslissing van 26 januari 2011 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Poperinge, waarbij hij preventief werd geschorst voor de duur van het tucht-onderzoek en met een maximum van één jaar, onontvankelijk verklaart.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 mei 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en adviseur Marleen Broucke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is als muzikleraar vast benoemd aan de Stedelijke Kunstacademie te Poperinge.

3.2. Op 19 januari 2011 beslist het college van burgemeester en schepenen tegen verzoeker een tuchtprocedure op te starten en hem te horen met het oog op een preventieve schorsing.

Op 24 januari 2011 geeft verzoeker het stadsbestuur te kennen dat hij, wegens een opdracht in een andere onderwijsinstelling, niet op de hoorzitting op 26 januari 2011 aanwezig zal zijn.

Op 26 januari 2011 beslist het college verzoeker preventief te schorsen voor de duur van het onderzoek en voor maximum één jaar.

Bij een ter post aangetekende zending van 26 januari 2011 wordt die beslissing aan verzoeker betekend. De beslissing vermeldt onder meer het volgende:

“Tegen de beslissing tot preventieve schorsing van het College van Burgemeester en Schepenen, kan door U hoger beroep worden aangetekend bij de bevoegde kamer van beroep. Dit beroep dient ingesteld bij gemotiveerd beroepsschrift dat dient neergelegd bij het Ministerie van Onderwijs en Vorming, Agentschap voor Onderwijsdiensten - AgODi, Kamer van Beroep voor het officieel onderwijs, met adres te 1210 Brussel, Hendrik Consciencegebouw Koning Albert II-laan 15. Het beroep dient aangetekend te worden binnen de 20 kalenderdagen na het versturen van onderhavige kennisgeving.”

3.3. Bij aangetekende brief van 18 februari 2011 stelt verzoeker bij de kamer van beroep voor het gesubsidieerd officieel onderwijs beroep in tegen de voornoemde beslissing.

Op 15 maart 2011 beslist de kamer van beroep “dat het beroep dat met het beroepsschrift dat op 18 februari 2011 ter post aangetekend werd verstuurd buiten de termijn van twintig kalenderdag[en] is ingesteld en dus onontvankelijk is”.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Het eerste middel is geput uit de schending van artikel 6, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra

voor leerlingenbegeleiding, en van artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Volgens verzoeker omvat de verplichting die rust op het bestuur om de beroepsmogelijkheden en “de modaliteiten” mee te delen bij de kennisgeving van een individuele beslissing, dat aangegeven wordt welke beroepen kunnen worden ingesteld, bij welke instanties, binnen welke termijnen en volgens welke vormen. Het schorsingsbesluit van het college van burgemeester en schepenen schendt dit laatste element van het voorschrift, want het laat na de noodzakelijke informatie aan te reiken dat het beroepschrift bij aanvang alle middelen moet omvatten die tegen de preventieve schorsing kunnen worden ingeroepen.

De kamer van beroep mocht bijgevolg, met toepassing van de in het middel aangevoerde regels, niet besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroepschrift wegens laattijdigheid.

5. In de memorie van wederantwoord en in de laatste memorie houdt verzoeker staande dat de verplichting tot vermelding van de “beroepsmodaliteiten”, “zeer zeker inhoudt dat de vormvoorschriften die gelden bij het instellen van een beroep expliciet en helder moeten worden weergegeven bij de kennisgeving van de voor beroep vatbare beslissing”. Hij refereert aan artikel 67*bis* van het rechtspositiedecreet (decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs) dat op gebiedende wijze stelt dat het beroep alle middelen moet bevatten die tegen de preventieve schorsing kunnen worden ingebracht. De betreffende vormvereiste is aldus volgens verzoeker van cruciaal belang zodat verwerende partij de betreffende “beroepsmodaliteit” wel degelijk had dienen te vermelden.

Beoordeling

6. Artikel 6, tweede lid, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering luidt:

“De preventieve schorsing wordt aan het personeelslid meegedeeld per aangetekende brief. Die brief vermeldt de beroepsmogelijkheden. Als de

beroepsmogelijkheden niet worden vermeld, begint de beroepstermijn, vermeld in artikel 67*bis*, §1, van het decreet, niet te lopen.”

Artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur bepaalt:

“Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.”

7. Het beroep van verzoeker is door de kamer van beroep onontvankelijk verklaard omdat “de nuttige beroepstermijn overeenkomstig artikel 67*bis*, § 1, van het Rechtspositiedecreet, is aangevangen op donderdag 27 januari 2011 en afliep op dinsdag 15 februari 2011” zodat het niet tijdig was ingediend.

Het schoolbestuur had in de kennisgeving van de preventieve schorsing de verjaringstermijn aan verzoeker correct meegedeeld:

“Het beroep dient aangetekend te worden binnen de 20 kalenderdagen na het versturen van onderhavige kennisgeving.”

Die mededeling kon verzoeker niet doen twijfelen dat hij binnen twintig dagen het administratief beroep moest instellen. Dienvolgens kan verzoeker zich niet met goed gevolg beroepen op artikel 35 van het openbaarheidsdecreet, als zou de kamer van beroep zijn beroep ten onrechte laattijdig hebben verklaard.

Die vaststelling volstaat om het middel te verwerpen.

8. Louter ten overvloede merkt de Raad van State op, dat een verzoeker bij het instellen van een georganiseerd administratief beroep nog heel wat andere procedurevoorschriften moet naleven. Afhankelijk van wat de toepasselijke regelgeving preciseert, zou zijn beroep enkel in eigen naam ingediend mogen worden, of ook door een raadsman -al dan niet advocaat, vakbondsvertegenwoor-

diger of andere vertrouwenspersoon-, zal hij het verzoekschrift wellicht moeten dateren, ondertekenen en mogelijk van een feitenrelaas of van bijzondere vermeldingen voorzien, zal hij moeten nagaan of de verjaringstermijn volgens de in de zaak toepasselijke reglementering verlengd wordt indien de uiterste dag op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag valt, zal hij niet mogen vergeten dat het aanbrengen van een middel zowel vereist de geschonden regels te vermelden als de wijze waarop die regels zijn geschonden, zal hij overtuigingsstukken moeten bijvoegen en zo verder. Zou het verzuim het een of het ander na te leven tot gevolg hebben dat het beroep niet ontvangen wordt, dan heeft dit geen uitstaans met de op het bestuur rustende verplichting om de bestuurde te wijzen op de beroepsmogelijkheden en “de modaliteiten van het beroep”.

Zo ook omvat de regel in artikel 35 van het openbaarheidsdecreet evenmin de plicht om verzoeker te attenderen op de verplichting om al zijn grieven reeds in het inleidend verzoekschrift uiteen te zetten. In zoverre de “modaliteiten” refereren aan de na te leven vormen, moet zulks zo worden opgevat dat het bestuur de bestuurde erop moet wijzen als, bij voorbeeld, een aangetekende zending vereist is om het beroep aanhangig te maken.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

9. In het tweede middel voert verzoeker een schending aan van de plicht tot formele motivering, zoals die voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, op de besluitvorming. Hij betoogt dat uit het bestreden besluit niet valt af te leiden dat de geheime stemming betrekking heeft op zowel het dictum zelf van de genomen beslissing, als op de motivering die er aan ten grondslag ligt.

10. Verzoeker houdt in zijn memorie van wederantwoord staande dat verwerende partij diende te expliciteren over welke motieven voor de genomen beslissing geheim is gestemd. Ook in de laatste memorie herhaalt hij dat aan de plicht tot formele motivering enkel is voldaan indien zowel over het eindbe-

sluit als over de motieven geheim is gestemd “en in zoverre zulks in de beslissing of de kennisgeving van de beslissing nadrukkelijk is vernoemd en aangetoond”.

Beoordeling

11. Verzoeker vergist zich omtrent de toepassing van de wet van 29 juli 1991. De motivering die de wet van 29 juli 1991 oplegt, moet in de akte van de bestuurshandelingen waarop de wet van toepassing is de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Die motivering moet afdoende zijn ten einde een belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt. Die wet waarborgt verzoeker, kortom, dat hij in de bestreden beslissing kan lezen waarom -en niet: hoe- het bestuur gemeend heeft te moeten komen tot de beslissing die hem treft.

De kamer van beroep heeft de redenen, in feite en in rechte, die haar ertoe hebben geleid te beslissen dat het beroep laattijdig is, in de bestreden beslissing uitdrukkelijk uiteengezet. Verzoeker heeft die argumentatie goed begrepen en, zo blijkt uit het eerste middel, aan kritiek kunnen onderwerpen.

12. Overigens vermeldt de bestreden beslissing dat ze is genomen:

“Na geheime stemming, met eenparigheid van stemmen.”

Zo verzoeker meent dat dit strijdt met de waarheid, omdat in tegenstelling tot het dictum ten aanzien van de motieven niet, zoals gesteld in het door verzoeker ingeroepen arrest nr. 51.711 van 21 februari 1995 inzake Pas, “door een geheime stemming verborgen [is] gehouden wat de leden *ut singuli* heeft beziel”, moet de Raad van State vaststellen dat verzoeker geen procedure wegens valsheid is gestart.

13. Het middel kan niet tot nietigverklaring leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 juni 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest